

заговѣри за славенскитѣ древности тѣй, какѣто при-
лича на безпристрастния изыскатель на истината.
Неговитѣ съчененія: «Исторія на полуострова Мо-
рея, 1830» и «Вліяніето на славенскитѣ поселенія
въ Гърція на града Аѣины и въобще на Атика,»
пролѣхъ досущъ нова свѣтлина на онѣзи тъмны
времена, и сѣ достойны за пълното наше внимание;
жално ѣ само, че тѣ не сѣ още преведены на
езика ни, за да са запознай съ тѣхъ и нашата
публика, която не може да чете по нѣмскы. —
Тукъ ный не можемъ да замълчимъ услугата на сръбс-
кыя и нашъ археологъ г. Стефана Верковича, съ не-
говото «Описаніе быта на мекедонскитѣ Българи,»
което въ русскыя преводъ К. И. Жинзифова ѣ на-
речено «Описаніе быта Болгаръ населяющихъ Ма-
кедонію», печатано въ Москва 1868 год. Отъ не-
го ный са ползувамы да дадемъ тукъ нѣкои крат-
кы свѣдѣнія за разнытѣ *кольна* или *родове* (трибы),
които населявать и днесъ отколѣшната славенска
земя — *Македонія*, толкозъ малко извѣстна и на
самитѣ Българи въ настоящее време.

«Македонія ѣ населена, казва Верковичъ, отъ
единъ народъ, който говори най-чистъ ⁽²²⁾ бъл-
гарскый езикъ, като начнемъ отъ най-сѣверната

(22) Споредъ насъ, не толкозъ *чистъ българскый е-
зыкъ*, защото езикътъ имъ ѣ былъ и още са намѣрва подъ
вліяніето на сръбскыя и грѣческыя, отъ които ѣ заелъ и
състава си; оттамъ и многото разнообразны въ него про-
винциализмы, на които, тукъ не ѣ мѣстото да указ-
вамы, тогазъ какъ съ сѣверо-источното нарѣчіе (въ Бъл-
гарія и Тракія) не ѣ тѣй. На туй послѣднѣто днесъ, мо-
жемъ ре, че има и Литература, а на македонското нарѣчіе